

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.
Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Politično stališče narodnega ljudsko-šolskega učiteljstva.

Kdor hoče koga v družbi prezirati ali mu drugače pokazati nenaklonjenost, onda mu velevali: „ti molči!“ — Blizu prav takó — le v drugej obliki — se godi nam ljudskim učiteljem. Od nas se pogostem želi, — zahteva, naj smo krotki, pohlevni, skromni, — hlapčevski, podlaga vsakej ošabni — peti; mladino naj vzgojamo, da bodo iz nje postali samozavestni, značajni ljudje, mi sami naj bi pa ne imeli ni trohice samozavesti; in to vse samopašnim ljudem na ljubo. Zopet od drugih krogov nam doné na uho besede: „Učitelji naj se ne mešajo v politiko, njih politika bodi šola“ (kot ženski nogavica). S tem je izražena želja, naj bi učitelji se ne udeleževali ustavnega gibanja, naj bi bili za vse to slepi in gluhi, — naj bi se ne posluževali svojih državljskih pravic ter bili popoln brezupni. — Pa vzemimo, naj se učitelj res strogo drži le šole, njej naj posveti vse svoje žitje, dela za njen vsestranski razvitek — : ko tako vestno vrševa svojo nalogo, naleti hočeš nočeš na zapreke, katerim sam ni kos. Treba mu je pomoči. Kdo mu jo dodeli? Gotovo prijatelji šolstva in učiteljstva, ki mu sploh tudi drugače gredo na roko. Nasprotno opazi učitelj, da mu nekateri življi delajo napotja, da so nasprotni njemu in njegovemu stanu, ali celó šolskemu razvoju, ali tudi na to delajo, da bi moral njim na ljubo brezpogojno in brez potrebe zavreči lastno prepričanje, — ki svojo nasprotnost tudi kažejo s tem, da se vesele njegovih neuspehov. Učitelj prične tako spoznavati prijatelje in neprijatelje, pa tudi take, ki neso ni krop ni mrzla voda. A ti prijatelji ter nasprotniki so ali pojedine osebe, stanovi, družbe ali celo državne stranke. Naravno, da morejo državne stranke mnogo več koristiti ali škodovati nego družbe ali stanovi, in ti zopet več, nego pojedine osebe. Gotovo bode učitelj prve bolj pošteval nego poslednje. Mogoče je pa tudi, da težijo stranke za raznimi političnimi tendencami. Uvaževaje te sebi in šolstvu v korist, pride učitelj nehote v politične afere, od katerih je odvisno več ali manj tudi ustavno življenje in ad tega zopet šolstvo pa blagor učiteljstva. Iz tega

toraj sledi sklep: „Učitelj se mora zanimati za politično in ustavno gibanje, to zanimanje tudi dejansko kazati, posluževaje se svojih državljskih pravic.“

Pri nas v Avstriji (Cislitaviji) imeli smo in še imamo dve glavni državni stranki: liberalno (ki se dandanes čedalje bolj pretvarja v narodno-nemško-prusko) in takomenovano konservativno stranko. Ker se pojdin državljan tako rekoč mora pridružiti jedne stranki, nastaja vprašanje: katerej naj mi učitelji pridružimo? Da to povoljno rešimo, treba, da si določimo stališče. Mi učitelji imamo namreč dvojno stališče: učiteljsko-šolsko, pa narodno. S strogo učiteljsko-šolskega stališča bi bili morali potegniti (v lastni interes) z liberalno stranko, in to po vsej pravici; kajti ravno tej stranki gre največja zasluga, da se je šolstvo v naši državi toli razvilo. Pripisovati gre to delu te stranke — državnošolske osnovni postavi, po katerej se je šolstvo — sicer ne brez sile — zdatno povzdgnilo, kar mora vsakdo pripoznati. Prav imajo tedaj liberalci trdeč, da za šole, kar jih imamo, se imamo največ le njim zahvaliti; kajti resnica je, da smo bili prej pri nas v tem oziru zelo zeló mlačni.

Še več uzrokov imamo ljudski učitelji, da bi bili lahko simpatovali z liberalno stranko zato, ker je gori omenjena šolska postava tudi učiteljsvo povzdignila v duševnem, socialnem in gmotnem oziru, kar je za nas velika pridobitev, in dasi smo bolj obremenjeni, nego kedaj, smo vsekako še na dobicku. V gmotnem oziru je sicer marsikaj ostalo le na papirji, kar so nam krati kljub ugodni nam državni postavi. Največ se je storilo za bolj obražanje učiteljstva, a tudi v socialnem oziru smo veliko na boljem. S tem pa ni rečeno, da se nam bogzna kako dobro godi (to je treba vzeti le v primerjajočem zmislu), marveč smo hoteli le konstatovati, da je učiteljstvo in šolstvo s pomočjo liberalne stranke napredovalo zdatno. Ravno zato so se v prejšnjih časih mnogi učitelji udali tej stranki iz prepričanja in naudušenosti, ter so nekateri sem ter tja še ostali pri njej. Seveda nahajale so se tudi kreature (in se še nahajajo — kakor sploh v vsakem stanu, ki se strahopeto in hlapčevsko udajo ošabnim teroristom in prilizovalcem katere koli

stranke na milost in nemilost), ki so se ji udale slepo iz zgolj osebnih ozirov.

Toda pri vsem tem, kar smo omenili, ne moremo pristajati liberalni stranki, ker je našej narodnosti protivna, škodljiva. S svojimi nemškimi šolami — katere nam usiljuje na vse pritege, — hoče nas ponemčiti (oziroma poitalijančiti z laškimi šolami na ljubo irredenti), — raznaroditi. Zatrete nam hoče najdražjo svetinjo — materini jezik, ki je glavni znak in jedini pogoj vsakateri narodnosti. V tem pogledu nismo mogli in ne moremo prijateljevati s tako stranko, sicer bi odobraval narodovo smrt. Zato smo se postavili učitelji na višje — na narodno stališče. Zatajevaje lastne interese iz ljubezni do naroda, sledili smo glasu narodnih prvakov. In tako smo tudi pred šestimi leti živo se zanimali za prevrat, kateri je imel nastati v državnem zboru. Nadejali smo se, da bode konservativna stranka, dobivši večino v državnem zboru — bolj pravična narodnim našim težnjam. Toda motili smo se. Konservativna desnica vedla se je v tem oziru kaj ohlapno. Na čelu jej stoječi nemški klerikalci (gospod urednik, dovolite mi, naj se poslužujem tega zaznamovanja) znali so pač pritožbam naših poslancev pritrjevati s svojimi „hört! hört!“ — pripomogli pa nam neso nič (najraje bi bili menda v tem oziru potegnili s svojimi liberalnimi brati n. pr. à la Lienbacher) in tako je prišlo, da smo Slovenci pridobili skoraj — nič.

(Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 21. maja.

Kdor čita levičarske liste, bi morda sodil, da Dunajski demokrati neso tako zagriženi sovražniki slovanstva, kakor levičarji, in bi se morda še celo radoval, ako bode kje voljen v **državni zbor** kak demokrat. Saj je prvi levičarski organi slednji dan črni, da so izdali nemštvo, da so prijatelji federalizma. Kdor je pa pazno sledil sedanjemu volilnemu gibanju na Dunaji, ta se je prepričal, da Dunajski demokrati neso prav nič pravičnejši v narodnostnih vprašanjih, kakor levičarji. Njih listi in kandidatski govori nam zatrjujejo, da bodo demokrati povsod branili nemške interese. Potegovali se bodo

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Triindvajseto poglavje.

Obravnavava pred mirovnim sodnikom.

(Dalje.)

In kdo pa je mož? vprašal sem ga. — Velik ni, odgovoril mi je, a pravi divjak je. — Dobro, rekel sem jaz, videl sem pač že hujše.

Dalje, dalje, rekel je Humbug.

Končano je, gospod sodnik. Tekel sem tja, vsaksebi porinil tolpo, ki se ni hotela umakniti, in res bil je tu mož, ki je svojo ženo s palico hudo mlatil.

Ali ste ga prijeli?

Ne, gospod sodnik, rekel je Herkul za ušes se praskaje in svoj glas zmanjšuje; ne, ker bil je — — le pavliha v pisani obleki!

Dalje, rekel je Humbug, v ustne se grizé, občinstvo in zatoženec sam so se pa srčno smijali.

No, gospod sodnik. Vrnil sem se na svoje mesto, se ve da malo nevoljen. Kar pridejo vsi

mestni potepuhi s tem gospodom na čelu ter kričé: „Redar, kličejo vas; morilec! ubijalec! pavliha ubija svojo ženo!“ Rekel sem pri sebi: pošalili so se s teboj, tega zakon ne prepoveduje; ujeli so me, molčimo; pameti si je pač treba kupiti. In stopal sem naprej, kot bi ničesar ne bilo. A ta gospod, najbrže plačan, da celo mesto kratkočasi, postavi se s sklenenimi rokami pred me ter na ves glas kriči: „Tebe, tebe poznam, ti si tat in ubijalec!“ — Jaz? zakričal sem. — „Ti ravno,“ odgovori mi. „Državljeni, vas vse kličem za priče in sodnike. Povejte mi, ali ni ubil Orang-utana, da mu je njegovo postavo ukradel!“

Prav dobro, gospodine, rekel sem, sedaj je moja vrsta; to je razžalitev, zakon govori za me. Pojdiva pred sodnika. — Mislil je uteči, a jaz ga primem; kar me s pestjo lopne po obrazu; privzdignem ga ter varno sem nesem. Tu je!

Zatoženec ustal je ves v zadregi ter rekel, da dogodkov ne zanikava; opravičeval pa je upor rekši, da ni mislil storiti kaznjivo dejanje, ko se je kot Pavliha šalil.

Vi se motite, gospodine, odvrnil je Humbug s šaljivim glasom. Ko bi vi bolje poznali svoj primerni vzgled, vedeti bi morali, da ga po vsakem

udarci zapro v skrbno zakleneno škatljo. Tako ostro jaz ne bom ravnal z Vami; plačajte le deset dolarjev globe in deset dolarjev odškodnine temu vrlemu redarju. Zahvalite se mu za dobroto; ko bi bil stisnil svoje prste, mrtvi bi vi bili.

Možiček je iz umazane listnice vzel nekaj bankovcev ter jih s kislim obrazom izročil sodnemu pisarju. Vzdihujoč je odšel, pozdravljen od kričeče tolpe, ki pa je redarju ploskala. Takrat je bil Golijat premagal Davida; se ve da je za se imel pravosodje.

Za tem vitezom gospe pavlihove so mimo nas se vrstili navadni gostje kazenskega redarstva: be-rači, postopači, pijanci, potepuhi, pretepači, sleparji, igralci in drugi navihanci: raznovrstni reveži in zanikrneži. Ko sem videl, kako naglo in pravično je Humbug vsak slučaj preiskal in razsodil, ko sem zlasti videl, kako je obsojenec brez mermranja vsprejel izrečeno kazen, sprijaznil sem se z ameriškimi pravdanjem. Javno preiskavanje v kazenskih stvareh je morebiti dandanašnja najdba, ki potrebni čas silno skrajša. Amerikanski sodnik presodi besede vseh strank na prvi trenotek ter jih nikdar ne zapisuje na papir, ki ne ponavlja ne glasu, niti papirja. Amerikanski sodnik stavi tožitelje, priče,

za nemški državni jezik, ki je po njih mnenji potreben za ohranjenje države; pobijali pa bodo tudi znano jezikovno naredbo za Česko. Samo narodnogospodarska politika demokratov je malo boljša, kot narodnogospodarska politika levičarjev. Poslednji se potegujejo samo za koristi velikega kapitala, prvi se pa tudi nekoliko ozirajo na malega obrtnika in delavca. — Kolikor je tudi kandidatnih govorov, vendar iz vsega tega ne moremo nič sklepati, s čim se bode najbolj baval državni zbor. Govori desničarjev so v tem oziru tako prazni, da res ne moremo prav nič izvedeti česa se hoče lotiti najprej večina državnega zbora. Ministri pa ne stopijo pred svoje volilce. V Angliji n. pr. je navada, da na volilnih shodih ministri razvijajo politiko, katere se hočejo držati. Levičarji so nekoliko bolj jasno obrisali, kaj hočejo. Nemški državni jezik je njih kardinalna točka, in od vseh strani se že napoveduje, da bodo zopet stavili dotični predlog. — Rusinski list „Mir“, organ metropolita Sembratoviča, misli, da se bodo odpravili tako imenovani konfesionalni zakoni. Koliko je v tem resnice, mi ne vemo, ker poslanci večine še na nobenem volilnem shodu in v nobenem programu neso izjavili kaj o tem. — Liberalni veleposelniki na Tirolskem upajo zmagati s svojimi kandidati tudi brez kompromisa. — 18. maja je bil volilen shod v Levovu. Prvi je govoril dr. Smolka. Kazal je na svoje delovanje kot predsednik zbornice poslancev in omenjal je razne predloge, ki so se rešile v minulem zasedanju, in več drugih, ki še čakajo rešitve. Da je on spoštoval svoje dolžnosti, to priznavajo celo nasprotniki, ne pa samo somišljeniki, pa tudi najvišji krogi. Programa pa, misli on, da mu ne treba razvijati, ker že petdeset let deluje v politiki. Svojih uzorov pa on še nikdar ni premenil in jih tudi v bodoče ne bode. Drugi kandidat Levovski dr. Levakovski pa ni nič prav zadovoljen z vspehi minule državnozbornske dobe. Zaradi čudnih razmer mej strankami je ministerstvo Taaffejevo začelo misliti, da je neobhodno, in zato ni drugega storilo, kakor vzbujalo nevoljo vseh strank. V bodoče pa nič boljšega pričakovati ni, ko je v prestolnem govoru naravnost izrečeno, da se bode nadaljevalo po začetem potu. Politika poljskega kluba pa tudi ni po tem, da bi mogla kaj zboljšati položaj. Nadalje je govornik hudo kritikoval razne sklepe državnega zbora. — Prvi poslanec za državni zbor je že voljen. Člani duhovskega veleposilstva na Tirolskem volijo jednega poslanca s tem, da pošljejo lastnoročno pisane glasovnice namestništvu. Izvolili so na ta način prošta Remigija Weisssteinerja in namestništvo ga je že proglasilo posancem.

Vlada se je premislila in **galiskega** deželnega zbora ne bode sklicala v juniju, ampak še le v novembru v daljše zasedanje.

Predsednik nemškega „**Schulvereins**“ dr. Weitlof, poročal je v zadnji odborovi seji o svojem bivanju v Ljubljani. Obiskal je tukajšnji nemški otroški vrt in bil prav zadovoljen. Obžaloval je, da se kranjski hranilnici stavijo take zavire, da ne more ustanoviti nemške šole. Naposled je pa posebno pohvalil Ljubljanske nemške gospe in gospice, da jako pridno podpirajo namene „**schulvereina**“. — Goriške nemške dame tudi nečejo zaostati za Ljubljanskimi in osnovale so si tudi svojo „**ortsgruppe**“. Pristopilo jih je že neki 58. Danes imajo prvi občni zbor.

Vnanje države.

Poročalo se je, da je Ristić, **srbski** minister v disponibiliteti, umirovljen. Temu so neki uzrok govorili, ki jih je Ristić govoril ob Metodijeveji slavnosti v Peterburgu. Teh govorov mu vlada nikakor ni mogla odpustiti, ker je v njih omenjal hvaležnosti srbskega naroda do Rusije, da ga je osvobodila. Ker je vlada Rusiji nehvaležna, ne sme svet vedeti hvaležnosti narodove.

odvetnike neposredno si nasproti ter v malo trenutkih, rekel bi, zgosti resnico, ki se pri nas le prerada izpuhti po tisočerihih odtokih, v katerih jo ohladiti namerujemo. Dobro in naglo pravosodje brez kratenja svobode, to nalogo so rešili Yankei. Nas je znanost zapeljala na napačno pot, Yankee pa je slučaj spravil na pravo.

Le o jedneji točki ostal mi je še neki pomislek. Prašal sem Humbuga, če se sam ne straši pred svojo oblastjo. V rokah imeti imenje, poštenje in svobodo toliko tožencev in sam o tem razpolagati, to pač je strašna odgovornost; ali bi ne bilo bolje, deliti jo?

Ne, odvrnil je Humbug; temu nasprotuje korist pravice. Ustanoviti sodišče s tremi ali štirimi sodniki se pač ne pravi pomnožiti njih odgovornost, to se pravi le deliti jo; zatoženec s tem izgubi najboljše svoje varstvo. Sam in pred očmi občinstva mislim si, da me Bog opazuje; čutim vso svetost dolžnosti, katero izpolnujem. Več tovarišev, ko bi imel, tem manj bil bi osebno odgovoren. Kaj pa pomaga tretjina, petina, desetina odgovornosti? In koga naj poprijema javno mnenje, če je razsodba krivična ali neusmiljena?

No, odvrnil sem mu, poglejte le porote.

Ta izgled hotel sem vam navesti, odvrnil mi

Rusko-angleška pogajanja vrše se kaj počasi. Rusi zahtevajo, da se Meručak, kakor del Penždeške zelenice njim odstopi in da pojde meja pri Sulfikarji malo južneje, kakor to predlagajo Angličani, da jeden del prelazov in turkomanski pašniki pripadejo Rusiji. V to pa baje ne mara privoliti emir afganski.

Turčija naročila je bila orožja in streliva, ko je mislila, da pride do vojne mej Rusijo in Anglijo. Sedaj, ko se te vojne ni tako več bati, je pa Turčija odpovedala te naročbe in odškodovala one, pri katerih je bila naročila. — Na otokih Kreta in Samosi, katera imata samoupravo ter Turčiji plačujeta davek, je prišlo do vladne krize. Narodno sobranje na Kreti ni zadovoljno s sedanjim generalnim guvernerjem in prosil je Turčijo, da ga odpokliče. Samoščani pa tudi s svojim neso zadovoljni in so tudi že poprosili v Carigradu, da jim pošljejo kakega drugega. Kot bodoči generalni guverner na Kreti se imenuje mej družimi bivši vzhodnjermelijski generalni guverner Aleko paša.

Včeraj se je v Rimu otvorila **mejnarodna zdravstvena konferenca**, katere se udeležijo tudi Turčija. Minister vnanjih zadev se je vsled tega iz Napolja vrnil v Rim.

Iz Londona se javlja, da misli **angleški** ministerski predsednik odstopiti, ko bode skleneno to zasedanje parlamenta. Večkrat poročalo se je že iz Londona, da Gladstone odstopi, pa se ni obistinilo, morda še tudi sedaj ne bode.

V **San-Salvadoru** izbruhnila je ustaja. Predsednik Zaldivar pl. Lazo prepustil je vladanje Tiguerosi in ostavil deželo. Vojni minister Melendez proglasil se je predsednikom in pojde v San-Salvador, da napravi mir.

Dopisi.

Iz Višnjegore 19. maja. [Izv. dop.] Volilno gibanje se je tudi pri nas pričelo. Naši narodni volilci so že iz početka se vsi izrekli za grofa Margherija in se ne bodo dali premotiti niti po neki skrivni agitaciji za Šukljeja, niti po volilnem oklici dr. Wurzbacha. V soboto se je pripeljal g. okrajni glavar iz Litije, da je pregledal volilni imenik. Pri tej priliki priporočal je izvolitev Šukljeja, na veliko začudenje volilcev, kateri so po izjavah Ljubljanskega Lista sodili, da omenjeni gospod ni vladni kandidat, ampak le g. grof Margheri. Naš iz Vesteneckove dobe znani učitelj Š. se celo hvali, da ima lastnoročno pismo od g. deželnega predsednika, kateri mu priporoča agitacijo za Šukljeja. No, nikdo ne verjame, da bi visoki gospod v dopisovanje stopil s tako nezatno osebo. Tretji kandidat Wurzbach pa nam obeta okrajno sodnijo. To je zares vprašanje, katero nam je že dolgo pri srei. Da pa bi Wurzbach nam to dosegel mož, kateri spada k fakijsni opoziciji, kaj tacega mu nobeden otrok ne verjame. Kaj ne? Wurzbach bo glasoval zoper državni budget, potem bo pa stopil k g. ministru Pražaku in mu bo dejal: „Jaz Vam sicer ne dovolim nobenih stroškov in dohodkov za justično ministerstvo; tudi Vas hočem s tistim grofom Taaffejem bacniti z ministerskih sedežev; zato pa mi dovolite, da se sodnija napravi v tistem mestu, katerega volilci so za mene glasovali in s tem izrekli vladi svoje nezaupanje.“ G. minister Pražak bi gotovo mislil, da se možu po glavi meša in tudi nam se Wurzbachova obljuba zdi tako smešna, da je ne moremo zmatrati za resno. Naši volilci bodo

je. V naši državi ima večina vrhovno oblast; število v vseh zadevah daje zakon. Pravosodje jedino je izvzeto. Soglasje najstarejših porotnikov ne more zatožencu vzeti niti življenja, niti časti; zadostuje namreč glas jednega samega porotnika, da se ustavi njih razsodek. Od kod to prihaja? Od tod, ker je tu nprstveno vprašanje, ne pa računski naloga; tudi ima glas, ki osvobaja, morebiti več veljave kot onih najstarejših glasov, ki obsojajo. Zato zahteva zakonodajalec jednoglasja, ne pa večine. Zahteva namreč dvanajstkratno odgovornost, ne pa na dvanajst delov razdeljene odgovornosti. Iz tega previdite, da tu celo na videz ni nobene izjeme, temveč povsodi je isto, le še podkrepljeno pravilo. Jedinost sodnikov in popolna nerazdeljena odgovornost.

To pojasnjevanje me je osupnilo. Mislim sem zmeraj, da soglasje porote je le star ostanek fevdne surovosti, s katero Angležem zabavljamo in katera nam lastno prednost tem očitnejše kaže. Humbugove besede so motile jasnost moje vere. Zaman sem se spominjal modrih besed Montaignovih: „Oh, kako prijetno in mehko pa sveto zglavje je nevednost in nemarnost dobro ustvarjeni glavi!“ Sumnja je kot dež, kateremu noben popotnik ne uide. Rokaj! če hočete ohraniti ta opravičeni svoj ponos, to opravičeno zadovoljnost s seboj samim, ki vašo

se držali kandidata, nasvetovanega od centralnega volilnega odbora, g. grofa Margherija, kajti če sploh kdo, nam more on v zvezi z drugimi slovenskimi poslanci pomagati, da dobimo okrajno sodnijo.

Iz Tržaške okolice 18. maja. (Naše razmere.) Bližajo se volitve v Tržaški mestni zbor in v državni zbor. Mi okoličani ne bomo se brigali pri volitvah mestnih poslancev. Tem bolj moramo pa za okolico delovati. In upanje gojimo, da zmagajo v okolici vsi kandidati „Edinosti.“ Po volji Tržaškega magistrata ustanovilo se je društvo „Concordia“ ali kakor mu okoličani pravijo „cikorija“. Da je to istinito, vem gotovo najbolj pričati jaz. Še nobeden okoličan ne ve in niti v „Edinosti“ ni bilo omenjeno o nekem shodu, kojega so mislili „cikorijaši“ sklicati v neke gostilni v Barkovljah. To omenim največ radi tega, ker je imel biti pri onem zboru navzočen Tržaški župan, glasoviti Mauroner, ter par drugih mestnih svetovalcev. Gostilničar, pri katerem so hoteli gospodje „cikorije“ zborovati, je vrl rodoljub in zvest Avstrijec. Ko je tedaj zvedel, da mislijo „Tržaški gospodje“ na čelu jim župan Bazzoni zborovati ali agitovati za poslance v mestni zbor, kateri so nasproti narodu in državi, dovolil jim ni, da bi v njegovi gostilni „zborovali“. Za take namene tedaj dobiva Tržaški župan na tisoče letne plače! — Kakor zna pa Tržaški župan svojo službo „vrlo opravljati“, tako znajo opravljati jo vsi magistratni uradniki — in skoro vsak „Capovila“ po okolici. Govoril bodem tukaj jaz pa le o „glasovitem“ Barkovljanskem capovilli. V Tržaški „Edinosti“ in v prijaznih ital. listih se o tem človeku mnogo piše. Radi tega bodem jaz i čitatelje „Slov. Naroda“ s tem človekom seznanil. Rojstni kraj tega človeka je mestica „Portole“ v Istri. V tem mestecu, kjer zdaj popolnem Irredenta kraljuje, bila je pred leti nekdanja Slov. ljudska šola. A kakor se v Istri časi v škodo slovanstva spreminjajo, spremenilo se je i tam, „naše stališče“. Tam je tedaj rojen možiček — Barkovljanski capovilla. Iz imenovanega mesteca prišel je omenjeni človek za strežaja k nekemu Barkovljanskemu gostilničarju. Ko se je tega posla naveličal, začel je žganje prodajati, v svojem templji „žganih pijač“ prišel je kmalo zbranim gostom „politiško modrovati“. A modroval je tako dolgo, dokler ni prišlo Tržaškemu magistratu na uho. Ko so pa na magistratu za imenovanje, „zakopani talent“ zvedeli — postavili so ga Barkovljanom za župana ali kakor mu v „novejši dobi“ „Capovilla“ pravijo. Ko so v Barkovljah zvedeli, kakega moža (tujca Irredentarja) jim je magistrat za župana postavil — bila je vsa vas „po konci“.

V krčmi „pri društvu“ zbralo se je do par sto ljudi, koji so odločno protestovali proti imenovanju Barkovljanskega capoville. A s časom jih je domača „vinska kapljica“ ogrela in začeli so peti narodne pesmi ter kričati proti Tržaškemu magistratu. Bila je očitna demonstracija. Bolj proti večeru zbralo se je v oni krčmi in pred krčmo še mnogo več ljudstva, katero je začelo že razsajati. Pristopili so žandarji, a opravili neso nič, ne „z lepa“ i niti „z grda“ ne. Ker so pa žandarji videli, da ne morejo nič opraviti, poslali so po celo kompa-

moč in vaše veselje delata, ne izgubite nikdar izpred oči petelina (veternika) na zvoniku!

Gibanje mej poslušalci in njih šepitanje naznajevali ste dohod imenitne osebe. Debel mož s povzdigneno glavo in napol zaprtimi očmi je velečastno stopal proti nam, pri vsaki stopinji je glasno zasopel ter nikogar ni pogledal. Prišedši do mize za tožitelje pozdravil je Humbuga s prijateljskim gibanjem roke in milostivim smehljanjem. Bil je bankir Little, ki je na napihnenih licih kazal napuh svojih dvajset milijonov.

Za njim sta pripeljala dva redarja dolgega suhega moža z upadlimi lici in gorečimi očmi; podoben je bil igralcu, ki je na jedno kvarto življenje tvegall, pa je izgubil. Sedel je na zatožno klop ter si obraz z rokami zakril.

Gospodine, rekel je bankir, danes zjutraj se je moje denarnici izročila ta na moje ime izdana menjica za dva tisoč dolarjev; položim vam jo tu na mizo. Moj denarničar kaj prebrisan mladenič, saj ga poznate pač, Humbug, te menjice ni našel zapisane v knjigi zapadlih menjic ter si je vkljebu malenkosti vsoti zmisllil name ter mi jo pokazal. Ime izdajnika menjice, razni prevodi (les endos), moje vzetje, vse je ponarejeno. (Dalje prih.)

nijo vojakov. A tudi ti so prišli zaman. Ljudstvo je bilo kar razkačeno. Še le rano v jutro zapustili so ljudje krčmo, ter se vrnili domov. — Drugi dan dobili so pa žandarji od magistrata to le povelje: „Ako se bode demonstracija nadaljevala, storite mir z močjo, — uklenite vse Barkovljanske „upornike“ ter jih pripeljite v mesto v zapor“. — Drugi dan se pa ni „upor“ nadaljeval i posebno zato ne, ker se je šla množina Barkovljanskih veljakov na magistrat pritoževati. A Barkovljan ki možaki neso i na magistratu nič opravili. Župan Bazzoni jim je rekel, da okoličani uživajo vse dobrote (nebeške!) Tržaškega magistrata. Torej radi tujega irredentarskega župana lahko potpijo! — O imenovanih izgrelih poročal sem o onem času v Tržaško „Edinost“, in je gotovo tudi prišlo „na uho“ sl. vladi. A Barkovljanski capovilla ostal je na „svojem mestu“. — Iz tega se dovolj vidi v kakih razmerah živimo mi Tržaško-okoličanski Slovenci. Omeniti mi je tudi, da so Barkovljani pozneje imenovanega „Capovillo“ tožili radi razžaljenja Nj. Vel. cesarja. Capovilla ni bil obsojen, in zato ne (kakor vse ljudstvo govori) „ker se je pričam smilil“. Kakor se sedaj čuje, stvar ni še končana. — Tak mož tedaj ukazuje Tržaško-okoličanski vasi, katera broji čez 2000 duš!! Največji jez proti Irredenti i magistratnemu lahon-skemu navalu so pevska društva, koja so v zadnjem času po vsej okolici ustanovljajo. Naj bi ta „mnogaja leta“ živila narodu v prid Obalovič.

S Krke 17. maja. [Izv. dop.] Dopis iz Ljubljanske okolice, ki je bil v 7. dan t. m. priobčen v „Slov. Narodu“, napotil je tudi mene, da izpregovorim nekoliko vrstic o slabih naslednjih žganja in pijančevanja. V naši fari, v vasi Gabrovšici imeli smo v 13. dan t. m. krvav pretep, pri katerem je bil sedemdesetleten možak na glavo tako nesrečno udarjen, da je čez štiri ure umrl. Povod boju bila je pijanost. Naj bi vender okrajna glavarstva gledala, komu se daje pravica točiti žganje, kajti nahajajo se brezvestni krčmarji, ki dobivši vinskega bratca v svoje kremplje in ko čutijo, da ima še kaj okroglega, bodisi denarja ali pa smereko v hosti, mu tako dolgo prigovarjajo in ga hvalijo, koliko je še njegova hosta vredna, da je nazadnje res omamljen in misli, da mu zmanjkati ne more. Tak prilizjen krčmar izvabi s svojimi medenimi besedami za par frakljev „ta kratkega“ kar par smerek od reveža, kakor se je pri nas pred kratkim zgodilo.

Dobro in potrebno bi bilo, da bi se takim odeluhom njih delovanje ustavilo in da bi se take kupčije kaznovala, da celo dobro bi bilo, da bi se tudi za našo deželo uvela taka postava proti pijancem in proti pijančevanju, kakersno imajo v Galiciji, potem bi se ne čuli tako pogostem oklici: da se ekskativno prodaje to in to zemljišče, to in to premakljivo blago. Skoro vselej, kadar se vpraša, kako je dotičnik tako obubožal, odgovarja se: pijančeval je in delati ni htel. Prosim torej naše zastopnike, da resno delajo na to, da se odpravi to zlo in da se pijavkam, katerih sem zgoraj omenjal, stopi na prste.

Notranjski rojaki!

Zgolj domoljubje, katero me je vodilo od mladostnih let naprej in me še nikdar ni zapustilo, primoralo me je, da stopim pred Vas rojaki in se Vam ponudim za državnega poslanca.

Večina Vas, ki bodele volilci, me pozna iz viharjih časov, ko smo se Notranjci prvi sovrugu nasproti postavili in si osvobodili tla tujega nasilstva, nam v ponos, drugim rojakom širneje naše domovine v lep vzgled. Moja rojstna vas hrani zastavo, ki se je po zopet pridobljeni svobodi prva razširila po naši domovini in sebrala diko narodnjaštva, na čelu mu neumrlega Tomana, na Bleškem jezeru.

V tej vasi navdušili so se odlični narodnjaki do sklepa, ustanoviti prvo Čitalnico in ustanovili so Tržaško Čitalnico. V spomin prelepega tega dne priposlali so mi lepo pripoznanje, katero še vedno hranim.

Vselej dika narodnjaštva, potezavala se je za mesta poslancev na Notranjskem. Ali prišel je sovražnik po noči in jel je sejati luliko mej pšenico. Lulika je pognala, imenuje se tudi Notranjca in hoče odločilna biti. Jedenkrat se jej je posrečilo, ne sme se jej pa nikdar več; zjedimo se! Domoljubje in poštenost naj premagata politično nedoslednost in njenega izzabranca.

Kakoršen sem bil do zdaj, ostanem za naprej. Protiven protivniku, miren z mirnimi. Da bodem

kot c. kr. uradnik podpiral sedanjo vlado in vzajemno s spravljivimi se potezaval za spravo vseh narodov starodavne naše Avstrije, zdi se mi suvišno poudarjati.

Jaz sem na kmetih rojen in sem mej ljudstvom vzrastel, jaz poznam težnje in potrebe Notranjske gotovo bolj ko vsak drugi in rad se pomenim in znam se pomeniti z vsakim, ki ima do mene zaupanje.

Vselej bom pripravljen svojim volilcem ustno poročati o svojem delovanju. Jaz se za lokalne železnice, katerim ni zagotovljena zveza s posvetnim prometom in katerih delovanje bi prouzročilo našej deželi le strašanske naklade in malo koristi, ne bodem potezaval, bodem pa imel za glavno nalogo pred očmi, da se zabrani Predelska železnica in spelje Gorenjska od Škofje Loke naprej čez Poljansko dolino do Trsta.

Jaz spoznam Trst za taisto mesto, od katerega se živi cela Kranjska, jaz sem prepričan, da bi Predelska železnica Trst uničila, Gorenjska do Trsta speljana, ga povzdignila.

To so jasne moje besede do Vas volilci, katerim dostavljam še to, da volilnega oklica gospodov, ki sami sebe „centralni volilni odbor“ imenujejo, ne priznavam nikakor za takega, ker se centralni volilni odbor letos ni sešel in ker je izvrševalni odbor samovoljno in brez mandata postopal, ko se je za takega proglasil.

Da se 28. maja, v dan volitve, pozdravimo kot zmagovalci, v to pomozi Bog in sreča junaška!

Dr. Hinko Dolenc,

c. kr. pristav, deželni poslanec in odbornik Ljubljanskega mesta.

Domne stvari.

— (K Šukljejevi kandidaturi.) Iz Novega mesta poročajo se nam zares čudno stvari: „Odkar je dr. Wurzbach kandidat fakijskih, agitujejo nekateri Slovenci za Šukljeja, rekoč, da mora Šuklje tudi od Slovencev veliko glasov dobiti, da ne pride Wurzbach ampak Šuklje v ožjo volitev z grofom Margherijem. In ta novi evangelij pridiguje vsem na čelu merodajen gospod, od katerega se ne bi nadejali, da nam bode disciplino rušil. Omenjeni gospod uporablja celo neplemenito sredstvo: „da mu je odličen dostojanstvenik iz Ljubljane pisal, ter željo izrekel, da bi rad imel, ko bi bil Šuklje izvoljen“. S to svojo lokavo politiko pridobil je baje že več meščanov za Šukljeja in nekateri, ki so začetkoma za grofa Margherija bili, so sedaj kar navdušeni od te nove zvižace. — Fakijski pa, posebno c. kr. sodn. pristava L. in B. so zoper volilno pravico gg. avskultantov, kar jih je Slovencev in so jih izrekliovali; nemčurskega avskultanta D. pa nečejo izbačiti, ker bo Wurzbacha volil. — Je li to doslednost, da molčimo o kolegijalnosti?“ (Opazka uredništva.) Na ta kratek dopis odgovarjamo, da je bil v torek neki član centralnega volilnega odbora pri dotičnem dostojanstveniku v Ljubljani in ga vprašal, je li res, kar se nam je poročalo, a prejel je — poslušajte gospoda Novomeška! — dovolj jasen odgovor, da dotični „odlični dostojanstvenik“ ni nikomur Šukljeja priporočal in da so vsa taka poročila, katera se sedaj za agitacijo rabijo, izmišljena. — Kar se pa tiče volilne pravice gg. avskultantov, opozarjamo gg. reklamovalce, oziroma slavno c. kr. okrajno glavarstvo na popolnem analogno razsodbo c. kr. spodnjo-avstrijskega namestništva od 29. junija 1884 št. 4444 praes., katero je ovrгло razsodbo c. kr. okraj. glavarstva v Dunajskem Novem mestu, vsled priziva gg. tamošnjih avskultantov in to svojo razsodbo s tem utrdilo, da se imajo c. kr. avskultanti po večkratnih razsodbah visokega c. kr. upravnega sodišča, posebno po razsodbi z dne 31. marca 1880 št. 4272 za stalno nastavljene uradnike zmatrati in je sedež sodnije, v katerej c. kr. avskultant slušbuje, tudi njega stalno službeno mesto, torej imajo c. kr. avskultanti kot v občino pripadajoči, brez ozira na davčno polopo § 1, p. 2 lit. b, volilno pravico za mestno občino in ob enem po §. 12. tudi za deželni in državni zbor. — V Črnomlju odlikuje se v agitaciji proti grofu Margheriju znan gospod, kateremu bi tega tudi treba ne bilo. Za danes še ne objavimo njegovega imena, ko bi pa ne ponehal, primorani bodemo, tudi njemu posvetiti nekoliko vrstic.

— (O volilnem gibanju.) O volitvah v Istri poročamo na drugem mestu. Tu pa naj povemo še to, da je v Buzetu prišlo volit 1200 vo-

lilcev, ki so volili dva dni. — Tudi starodavni Korotan oživel se je zopet. V Glinjah zmagali so Slovenci sijajno. Pod Ljubelom bila je narodna večina tolika, da komisar glasov niti štel ni. Lani zmagali so narodnjaki le s par glasovi. V Gospej Sveti, kjer se še ni nikdar volilo, podlegli so narodnjaki samo za jeden glas. — Na Štajerskem se naši rojaki hlabro drže. V Slovensko-Bistriškem okraji priborili so si občine Dešno, Modraže in Hrastovec, tako da imajo že sedaj brez Pohorskih občin 24 narodnih glasov. — V Konjiškem okraji priborili so občino Loče, do sedaj nemčurjev silovito trdnjavo. Boj bil je ljut, prišlo je okolu 100 volilcev. V Konjiškem okraji do sedaj 27 naših glasov. — V Mariborskem okraji zmagali so v Kamci, v Jelovci, pri sv. Križi, pri Gor. Sv. Kuneti ter pridobili Cinzat. — V Marenberškem okraji zmagali so v Vuherji, kjer je voljen, župnik g. Kocuvan. — Iz Celjskega volilnega okraja: Na Teharji zmagali so liberalci, ker so jim pomagali železniški uradniki. — Občina Sv. Krištof pri Laškem trgu izvolila je 9 narodnjakov. V Šmartinu v Rožni dolini voljeni so: župnik Voh, župan Podjavoršek in obč. svetnik Torinek.

— (V Šiški) bila je včeraj volitev, a komisar Jabornegg vodil jo je tako čudno, da jo je c. kr. glavarstvo vsled pritožbe Šišencev danes ovrгло in razpisalo za jutri novo volitev. Gospodje Plautz et Co. uživali so po tem takem veselje in čast volilnih mož le nekoliko ur.

— (V Istri) zanimiva je zdaj najbolj kandidatura dr. Dinka Vitezića. Od jedne strani bil je, kakor znano, „massreglovan“, od druge prouzročila se je bila ona zmešnjava v Kastvu. A Kastavci so svojo čast rešili. Udeležili so se v velikem številu (162) prvotne volitve ter soglasno izbrali volilne može zanj. Jednako se je volilo v Podgradu in Materiji in jutri tudi Jelšane ne zaostanejo — vkup preko 60 volilnih mož za Vitezića. Iz Lovrane, Veprinca, Pazinskega okraja in otokov izid še neznan. A upati je, da bode Vitezić zopet voljen, ki dobro zastopa jeden volilni okraj Istre že 12 let.

— (Nek Fran Brozović), rodod Dalmatincev, potika se že več dnij po Ljubljani in nadleguje goste po gostilnah s svojim neslanim pripovedovanjem in zabavljanjem na ministra Dunajevskega itd. To človeče mej drugim trdi, da kandiduje v Dalmaciji proti Klaić-u, da je sodelavec časopisov „Politik“ in „Parlamentär“. Mi sicer tega ne verujemo, ker si ne moremo misliti, da bi v Dalmaciji imeli tako obupane kandidate, „Politik“ in „Parlamentär“ pa takega pomilovanja vrednega sotrudnika, vender se nam je potrebno zdelo, napisati te vrstice, da omenjena lista varujeta svojo čast in da se občinstvo, zlasti pa narodnjaki, vedó ravhati.

— (Razpisano) je mesto zdravstvenega koncipista pri c. kr. namestništvu v Trstu, eventualno c. kr. okrajnega zdravnika, obe mesti v X. razredu, eventualno mesto zdravstvenega asistenta s 500 gld. na leto. Potrebno je znanje deželnih jezikov. Prošnje do 15. junija t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 21. maja. V dolenjej zbornici prečital se je kraljevi reskript, s katerim se državnega zbora prvo zasedanje zaključi in državni zbor v novo zasedanje skliče v 25. dan septembra.

London 21. maja. „Standard“ poroča: Ruska vlada ni samo proti temu, da bi se Herat pod angleškim nadzorstvom utjeval, temveč zahteva celo, da se ničesar ne ukrene za utrjenje afganske meje. Nasproti poročilu v „Daily News“ pravijo „Times“: Da garde ostanejo še v Aleksandriji, tega ne treba pripisovati izključno le afganskemu vprašanju, kajti v Egiptu je še mnogokaj, da smo previdni. V poučenih krogih zmatra se Standardovo poročilo neosnovanim.

Gradec 20. maja. V Kindbergu in Wartbergu bil včeraj po noči zopet potres. Velik strah.

London 20. maja. „Bureau Reuter“ poroča, da je gardna brigada, ki je odplula iz Suakima, dobila povelje, da se, če bode treba, ustavi v Aleksandriji, a se ne izkrea.

London 20. maja. Indijska vlada javlja, da je emir afganski vsled ruskih vspehov zelo potlačen in da se pripravlja na najhujše. Abdurrahman poslal je državni zaklad v Badakašan in hoče rajši pridobiti si naklonjenost Rusov, nego zanašati se na varstvo Angležev.

Poslano.

V 112. številki „Slovenčev“ se nahaja notica z napisom: „Izid volitev volilnih mož na Pivki“, v kateri se trdi, „da so v občini Št Peter po moji neprestani agitaciji v Trnji zmagali volilni možje, 6 njih, ki bodo glasovali za dr. Dolenc, in da sem okoli 40 mož pripeljal na volišče in odločil zmago.“ Ni resnično, da bi jaz pripeljal volilce na volišče, ampak stvar je tako: V četrtek dne 14. t. m. so me po litanijah vprašali volilci, koga naj volijo, g. Obrezo ali pa g. dr. Dolenc? Jaz sem jih vprašal, za katerega so, in ko so mi odgovorili, da so vsi za domačina dra. Dolenc, rekel sem jim, naj si izvolijo take zaupne može, kateri bodo potle res zanj glasovali. Volilci so se potem sami mej seboj izpodbujali za dra. Dolenc in da so tudi mene za svet vprašali, to me more le veseliti, da imajo v tako važnih rečeh zaupanje v me. Jaz sem volilem celo razkladal lepe lastnosti obeh kandidatov, pustivši njim na voljo, naj si izberejo onega, kateri se njim boljši zdi. Ko bi se bil jaz pečal z agitacijo, pripeljal bi bil gotovo s seboj še volilce iz Palčja in Klenika, od katerih je bil le jeden po naključju na volišči. Kar se pa tiče „skrivne poti“, po kateri bi bil pripeljal volilce na bojišče, to pač prepustim bujni fantaziji poročevalčevi, kateri je iznašel „skrivna pota“ v Trnji.

V Trnji, dne 20. maja 1885.

Štipko Jelenec,
učitelj.

Tužci:

20. maja.

Pri **Stann**: Pl. Lederer z Dunaja. — Cezhak iz Brna. — Segl z Dunaja. — Mrak iz Železnikov. — Pollen, Mentzl z Dunaja.

Pri **Maliet**: Hoffman, Eder z Dunaja. — Husvèrth iz Budimpešte. — Schuster z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. maja	7. zjutraj	734.25 mm.	4.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	733.23 mm.	16.4° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	733.47 mm.	10.0° C	sl. jz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 10.1°, za 4.8° pod normalom

Dunajska borza

dne 21. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 35	kr.
Srebrna renta	82	70
Zlata renta	107	80
5% marcna renta	98	40
Akcije narodne banke	859	—
Kreditne akcije	287	75
London	124	60
Srebro	—	—
Napol	9	86
C kr cekini	5	85
Nemške marke	61	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	126
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107	75
Ogrska zlata renta 4%	97	63
„ „ papirna renta 5%	92	50
5% štajerske zemljišče odvez oblig	104	—
Dunava reg srečke 5%	100 gld	114
Zemlj obé avstr. 4% zlati zast listi	123	—
Prior oblig Elizabetine zapad železnice	112	50
Prior oblig Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	100
Tramway-društ. velj 170 gld a v	212	75

Za birmanska darila

priporočta po najnižjih cenah

ure za gospode in gospe,

zlate in srebrne

(294—2)

Viljem Rudholzer-jeva vdova

pri Hradskega mostu v Ljubljani.

Salicilna ustna voda,

aromatizirana, upliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, à 30 kr.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. (43—13)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Prodaja
brinove suhljadi.

V c. kr. centralni drevesnici pod Rožnikom proda se 20 voz lepe brinove suhljadi posamično ali pa tudi vkupe. Kateri želé kupiti, naj objavijo svoje dotične ponudbe do konca tega meseca v c. kr. centralni drevesnici. (302)

C. kr. deželno gozdno nadzorstvo,
v Ljubljani, v 20. dan maja 1885.

Umrli so:

15. maja: Jožefa Velkovrh, delavčeva hči, 2 leti, Sv. Florijana ulice št. 16, za davico. — Apolonija Zakotnik, gostinja, 44 let, Kravja dolina št. 11, za plućnim edemom.

16. maja: Ana Mazek, črevljarska žena, 65 let, Turjaški trg št. 1, za mrtvoudom. — Anton Mestek, delavčev sin, 4 mes., Tržaška cesta št. 26, za drisko.

17. maja: Igor Zarnik, odvetnikov sin, 5 let, Sv. Petra cesta št. 43, za davico.

18. maja: Jožefa Bitenc, delavčeva hči, 2 mes., Sv. Petra cesta št. 69, za jetiko. — Marija Gressl, katastralnega uradnika vdova, 71 let, Kravja dolina št. 11, za plućnim edemom. V deželnej bolnici.

13. maja: Matija Brancelj, gostač, 60 let, za jetiko.

14. maja: Matevž Dobravec, tesar, 34 l., za sušico.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeče

knjige in knjižice

za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena 80 kr.
b) Prvi poduk	60
c) Fiziko in kemijo	60
d) Prirodopis	56
e) Zemljepis	26
f) Geometrijo	24
g) Malo fiziko	23
h) Domovinoslovje	20
i) Pripovedi iz zgodovine Štajerske	6
j) Opis krškega okrajnega glavarstva	30
Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, potem: (232—11)	
malí slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin	cena 1 kr.
ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske	1
in zemljevid Krškega okraj. glavarstva	5

BUDIMSKA
Rákóczy
GRENCICA,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavilnih organov in zaprtiji vode ter se pred vsemi znanimi grenicami posebno izredno priporoča. — Dobiva se po vseh špecerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi skoraj v vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena. — Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (213—6)

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000
mark

kot največji dobiček v najusrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
512 dobit. à mark	1000
818 dobit. à mark	500
31720 dobit. à mark	145
16990 dobit. à mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Teh 50.500 dobitkov se v petih mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Največja velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se bode 50.500 srečk, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali, kakor tudi zaradi največje mogoče garancije za izplačanje dobitkov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitev izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natančneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, ulego različnih razredov. Tako pri žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov, katera razločno navaja številke, ki so zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. majem 1885

doposlati direktno na podpisani glavni loterijski bureau.

VALENTIN & CO.,
HAMBURG, Königstrasse 36—38, HAMBURG.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanji, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka.